

Joan Bta. d'Aguilar-Amat i Banús

(1882 - 1936)

El curs inexorable del temps va fent la seva via tot aclarint els rengles dels nostres amics i familiars, i nosaltres ens trobem cada vegada més sols i aïllats en mig de les generacions que pugem i que passen de llarg pel nostre costat i a poc a poc ens anem familiaritzant amb la idea d'allò que és inevitable i recordem amb enyor i recança els que han partit per sempre més. Però quan un bon amic ens ha estat arrabassat violentament en plena joventut per mans criminals irresponsables, que han destruït una amorosa llar i una noble carrera, el nostre cor se sent encara més adolorit. Aquest és el cas en recordar l'amic Aguilar.

Company i soci de la INSTITUCIÓ des de les primeres hores, entusiasta de la Història Natural, es dedicà principalment a l'estudi dels molluscs, que conegué a fons. Home d'exquisida educació i traçte senyorívol, sabé captar-se la confiança del Director del Museu de Ciències Naturals de Barcelona, senyor Bofill i Poch, i junts de primer, i després en col·laboració amb el Dr. Fritz Haas, del Museu Senckenberg, de Frankfurt am Main, revisaren i ordenaren la gran col·lecció Bofill, que passà a integrar les sèries del Museu de Ciències Naturals, del qual Aguilar fou conservador constant.

Col·laborà també en els treballs dels esmentats especialistes sobre la malacologia catalana; féu innumbrables excursions científiques i el nostre BUTLLETÍ és ple dels seus treballs i de les seves comunicacions. També col·laborà en el de la «Sociedad Española de Historia Natural» i en diverses revistes estrangeres. A part la seva especialitat, Aguilar era un home de vasta cultura; coneixia diversos idiomes i totes les ciències li eren familiars, com també la literatura. Excellent i agradable company d'excursions, sincer, amable, era també un gran *causeur*. Home de fermes conviccions religioses i polítiques, però tolerant i respectuós amb les del altres, fou pres la nit del 17 de setembre de 1936 per un escamot d'assassins dels que aquells dies de trista recordança s'havien fet amos de Barcelona; i tancat a la presó de Sant Elies, d'allí fou tret i assassinat al cap d'uns mesos. Als qui l'estimàvem no ens resta ni el consol de saber on reposen les seves despulles. Al Cel sia! — Salvador MALUQUER i NICOLAU.